

ter secum invicem junguntur, & quam profecto Reformatorum nemo tam jejunus est, qui sollicitet.

§. II. De singulis succincte disquiremus. Et primo quidem si quis credat serio, Andabatarum in morem inter nostrates & Calvinianos fuisse ferme a binis jam seculis pugnatum, eum penitioris judicii lucernam accurate inspiciendo huic negotio vix admovisse crediderim. Adeo grave est, tot pro gloriae DEI & veritatis coelestis tutela occupatos leviter ac contemptim haberi, quasi, magna etiam interposita diligentia, plane nihil, & omnia frustra egerint. Ita non obscure adversarii excusantur, nostrates pariter traducuntur, quasi blitei & stupidi fuissent in inquirenda & dignoscenda adversariorum mente. Vellemus vero, Allocutorem assertum suum idoneis rerum testimoniis probavisse, ut appareret, utrum credat, nostrates a Reformatis, an hos a nostris, aut vero neutrum ab altero fuisse minus intellectos. Haec enim si quis perlustraverit, quae in tot Synodis, Colloquiis, Collationibus & Scriptis amœbaeis, imo etiam Eristicis, utrinque inter viros, qui crediti sunt praestantissimi, institutis, actita & dicta fuerunt, haud dubie ipsi apparebit, ita rem fuisse ad liquidum perductam, ut, etiamsi Reformati saepiuscule arbuſta peterent, sub quibus latere possent, & aequivocationibus uterentur, postremo tamen, excussis omnibus, Status controversiae, in quo discreparent, apertissime affirmando & negando in lucem manifestam prodierit, & unum ab altero bene intellectum fuisse, deprehensum sit. Speciminis causa sistatur Colloquium Mompelgardense, quod saepius legi meretur, in quo post multas tergiverſationes, & mentis vel explicationes, vel a parte Bezae tentatas occultationes, imo & vota hujus iterata: *Utinam nos invicem melius & rectius intelligeremus! si qua ratione pia concordia inter nos constitui posset!* p. 214. tandem nihilominus animi sensus & dissensus fundamentalis, isque satis apertus, prodiit in lucem, quo constante JACOBVS ANDREAE Theodoro Bezae obla-

obla-